

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΑ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1126²

Κυριακὴ μετὰ Χρ. Γέννησιν (Ματθ. 2,13-23)
28 Δεκεμβρίου 2014 (2004)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Οἱ μάγοι φωνάζουν...

«Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων...» (Ματθ. 2,13)

Ἐορτὲς ἔχουμε, ἀγαπητοί μου, ἑορτὲς ποὺ διαρκοῦν ὄχι μία καὶ δύο, ἀλλὰ δώδεκα ἡμέρες, μέχρι τὰ Φῶτα.

Πρώτη ἡ ἡμέρα τῶν **Χριστουγέννων**, ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ρίζα ὄλων τῶν χριστιανικῶν ἑορτῶν. Ἦρθαμε στοὺς ναοὺς καὶ προσκυνήσαμε τὸ Χριστὸ ὡς Θεῖο βρέφος, ποὺ ἡ φτωχὴ μητέρα του δὲν εἶχε ποῦ νὰ τὸ βάλῃ καὶ τὸ ἀκούμπησε στὴ φάτνη ὅπου οἱ βοσκοὶ βάζουν τὸ χορτάρι γιὰ τὰ ζῶα. Ποιὸς θὰ τὸ φανταζόταν, ὅτι τὸ παιδί αὐτό, ποὺ δὲν εἶχε ποῦ νὰ σταθῇ καὶ τὸ καταδίωκαν νὰ τὸ θανατώσουν, εἶνε ὁ βασιλιάς τοῦ κόσμου;

Προσκυνοῦμε τὸ Θεῖο βρέφος. Ἐκατομμύρια τῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων τὸ προσκυνοῦν, καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὸ προσκυνοῦν, εἰς πεῖσμα τῶν δαιμόνων καὶ τῶν ἀθέων. Καμμία δύναμι δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ σβῆσῃ τὴ μεγάλη αὐτὴ ἑορτὴ. Ἐφ' ὅσον ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ λάμπουν τὰ ἄστρα καὶ τρέχουν οἱ ποταμοὶ καὶ ὑπάρχουν καρδιὲς ποὺ πιστεύουν, δὲν θὰ παύσῃ ὁ Χριστὸς νὰ ὑμνῆται καὶ νὰ δοξάζεται· ἀπ' τὸ βορρᾶ μέχρι τὸ νότο καὶ ἀπ' τὴν ἀνατολὴ μέχρι τὴ δύσι, «*πᾶσα γλῶσσα θὰ ἐξομολογῆται ὅτι εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ πατρός· ἀμήν*» (Φιλ. 2,11 καὶ θ. Λεϊτ.).

Προσκυνοῦμε καὶ σήμερα τὸ Θεῖο βρέφος. **Ποιοὶ τὸ προσκύνησαν πρῶτοι;** Πλούσιοι, μεγαλοπρῶτοι, στρατηγοί, βασιλεῖς, σοφοὶ καὶ ἐπιστήμονες; Ὁχι. **Βοσκοὶ** ἦταν οἱ πρῶτοι προσκυνηταί του. Αὐτοὶ ποῦ, ἐνῶ εὐεργετοῦν τὸν κόσμον, περιφρονοῦνται ἀπὸ τὸν κόσμον. Ὁ μεγαλειὸς τῆς θρησκείας μας, ποὺ ἄρχισε ἀπὸ βοσκούς, ἀπὸ ψαρᾶδες, ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ, ἀπὸ ταπεινοὺς τῆς γῆς! Ἔχει μεγάλη σημασία αὐτό. Δείχνει, ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν κατοικεῖ σὲ παλάτια, δὲν συχνάζει σὲ πανεπιστήμια καὶ μεγάλες σχολές, δὲν βρίσκεται ἐκεῖ ποὺ εἶνε ἡ δύναμι καὶ ἡ βία· ἀρέσκεται στὶς καλύβες τῶν

φτωχῶν, κατοικεῖ μέσα σὲ καρδιὲς ταπεινῶν ὅπως οἱ βοσκοί. Εἶσαι ταπεινός; νιώθεις τὸ Χριστό· δὲν εἶσαι ταπεινός; δὲν νιώθεις τίποτα. Μέσα στὶς πολιτεῖες ὑπάρχουν τέρατα, ἐπιστήμονες ἄθεοι· πάνω στὰ βουνὰ τὰ εὐλογημένα ὑπάρχουν τσοπαναῖοι, ποὺ ἅμα ἀκοῦνε τὰ σήμαντρα νὰ χτυπᾶνε γονατίζουν καὶ προσεύχονται. Αὐτοὶ εἶνε ἡ Ἑλλάς, αὐτοὶ εἶνε Χριστιανοί, αὐτοὶ εἶνε οἱ πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ.

***

Οἱ βοσκοὶ λοιπὸν ἀξιώθηκαν ν' ἀσπασθοῦν πρῶτοι τὸ Χριστό. Μετὰ ἀπὸ τοὺς βοσκούς ἦρθαν κάποιοι ἄλλοι καὶ τὸν προσκύνησαν. Ποιοὶ εἶνε αὐτοί; Τὸ λέει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο· εἶνε **οἱ μάγοι**. Ἀκούγοντας μάγους μὴν πάῃ τὸ μυαλό σας σ' αὐτοὺς τοὺς μάγους καὶ τὶς μάγισσες ποὺ μέσα στὶς πόλεις ἢ γυρίζοντας ἀπὸ τόπο σὲ τόπο ξεγελοῦν κ' ἐκμεταλλεύονται τοὺς ἀφελεῖς. Δυστυχῶς ἡ μαγεία, μὲ μάσκα ἐπιστημονικῆ, ὀργιάζει. Οἱ σημερινὸι μάγοι εἶνε ὄργανα σατανικά. Πιστεύεις στὸ Χριστό; Ἄν πιστεύῃς, τότε ὄχι ἓνας μάγος, ὅλοι οἱ μάγοι νὰ μαζευτοῦν κι ὅλα τὰ μάγια νὰ κάνουν, ἂν ἐσύ ἔχῃς καθαρὴ καρδιὰ καὶ λὲς τὸ «Κυρίε μου, ἐλέησόν με» καὶ τὰ μάτια σου δακρύζουν, οἱ μάγοι καὶ οἱ μάγισσες διαλύονται σὰν κάπνος.

Ὅταν λέει λοιπὸν τὸ εὐαγγέλιο γιὰ *μάγους* δὲν ἐννοεῖ μάγους καὶ μάγισσες σὰν τοὺς σημερινούς. Ἐκεῖνοι οἱ μάγοι ἦταν ἄλλο εἶδος· ἦταν οἱ ἀστρονόμοι τῆς ἐποχῆς, ἔξοχοι **ἐπιστήμονες καὶ σοφοί**. Ζοῦσαν στὰ μέρη τῆς Περσίας, ὅπου ὁ ἥλιος λάμπει καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα εἶνε διαυγῆς καὶ τὰ ἄστρα φαίνονται καθαρώτερα τὸ καλοκαίρι. Ἐκεῖ λοιπὸν, στὸ περιβάλλον ἐκεῖνο, οἱ ἐπιστήμονες μάγοι ἀνέβαιναν στὶς κορυφές κι ὅλη τὴ νύχτα παρατηροῦσαν τὸ πανόραμα τοῦ οὐρανοῦ.

Ὅλοι οἱ ἀστρονόμοι εἶνε πιστοί. Δὲν ὑπάρχει ἀστρονόμος ἄπιστος καὶ ἄθεος. Διότι τὰ

ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ καταπληκτικώτερα πράγματα τοῦ κόσμου. Λένε μερικοὶ ἀνόητοι ὅτι θὰ γκρεμίσουν τὶς ἐκκλησίες. Μπορεῖ νὰ τὶς γκρεμίσουν, νὰ σβήσουν τὰ καντήλια, νὰ μὴν ὑπάρχη πλέον ἐκκλησιὰ στὸν κόσμο· ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ἔχει ἄλλα καντήλια, ποὺ εἶνε ψηλὰ στοὺς οὐρανοὺς καὶ φωτίζουν τὸν κόσμο· εἶνε τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ.

Λοιπὸν οἱ μάγοι αὐτοὶ πίστευαν στὸ Θεό. Καὶ ξαφνικὰ ἓνα βράδυ βλέπουν ἓνα ἄστρο νὰ λάμπη πρὸς πολὺ ἀπὸ τὰ ἄλλα. Ἄστρο μὲ ἀσυνήθιστη λάμψη. Παραξενεύτηκαν. Ἄνοιξαν τὰ βιβλία, διάβασαν τὶς προφητεῖες, καὶ εἶδαν ὅτι τὸ ἄστρο αὐτὸ ἦταν τὸ μήνυμα ὅτι γεννήθηκε ὁ Σωτὴρας τοῦ κόσμου. Ἄφοῦ πείσθηκαν πλέον γι' αὐτό, φόρτωσαν τὶς καμήλες τους μὲ **δῶρα** πολύτιμα, ἀνέβηκαν σ' αὐτὲς καὶ ξεκίνησαν. Πέρασαν βουνά, λαγκάδια, ποτάμια... Μετὰ ἀπὸ ἐπικίνδυνο ταξίδι –γιατί οἱ συγκοινωνίες τότε δὲν ἦταν ἀσφαλεῖς– ἔφτασαν στὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τέλος στὴ Βηθλεέμ. Ἐκεῖ τὸ ἄστρο στάθηκε. Βρῆκαν τὸ Χριστό, τὸν προσκύνησαν –δεύτεροι μετὰ τοὺς βοσκούς–, ἄνοιξαν τὰ κουτιά καὶ τοῦ προσέφεραν χρυσάφι, σμύρνα καὶ λιβάνι.

Γιατί **χρυσάφι**; Για νὰ δείξουν, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ βασιλιάς τοῦ κόσμου. Γιατί **σμύρνα**; Για νὰ φανῆ, ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ θανατωθῆ. Ἡ σμύρνα εἶνε φυτὸ ποὺ μὲ τὸ ἄρωμά του ῥαντίζουν τοὺς νεκροὺς μέχρι καὶ σήμερα στὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς· κι ὅπως θὰ θυμᾶστε, ὅταν ὁ Ἰωσήφ μαζί μὲ τὸ Νικόδημο ἀποκαθήλωσε τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ μας ἀπὸ τὸ σταυρό, πήρε καθαρὴ σινδόνα, σμύρνα καὶ ἀλόη καὶ ἄλειψε τὸ σῶμα του. Καὶ τὸ **λιβάνι**; Για νὰ δείξουν, ὅτι εἶνε Θεός. Τὸ λιβάνι προσφέρεται μόνο στὸ Θεό, καὶ δὲν πρέπει νὰ «λιβανίζουμε» ἀνθρώπους γιὰ λόγους συμφέροντος. Αὐτὰ σημαίνουν τὰ δῶρα· χρυσάφι, Χριστὸ εἶσαι ὁ Βασιλεύς· σμύρνα, θὰ πεθάνης γιὰ μᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς· λιβάνι, εἶσαι ὁ Θεὸς ὁ ἀθάνατος.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ οἱ μάγοι, λέει τὸ εὐαγγέλιο, γύρισαν στὴν πατρίδα τους. **Ἄστρο ὅμως ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο.** Γιατί ὄχι ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο; Διότι τέτοια ἐντολὴ ἔλαβαν. Δὲν ἐπέστρεψαν νὰ ποῦν στὸν Ἱερὸν ποῦ γεννήθηκε ὁ Χριστός, κι αὐτὸς κατάλαβε ὅτι τὸν γέλασαν.

* * *

Οἱ μάγοι θὰ μᾶς δικάσουν, ἀγαπητοί μου, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Γιατί θὰ μᾶς δικάσουν; **Γιὰ τρεῖς λόγους.**

● Ἀπὸ ποῦ ξεκίνησαν οἱ μάγοι; Ἀπὸ τὴν Περσία. Ἡ Περσία ἀπέχει ἀπὸ τὴν Παλαιστίνη δύο

χιλιάδες χιλιόμετρα. Τί θέλω νὰ πῶ· ἂν ὑποθέσουμε ὅτι ἐδῶ ὑπῆρχε μία μόνο ἐκκλησιὰ κι αὐτὴ ἦταν μακριὰ μας χίλια χιλιόμετρα, ποιὸς ἀπὸ μᾶς θὰ πῆγαινε νὰ ἐκκλησιαστῆ; Οὔτε ἓνας. Γιὰ τὸ ἄτιμο τὸ χρῆμα ξεκινάει ὁ ἄλλος καὶ πάει μέχρι τὰ ἄκρα τῆς γῆς· γιὰ τὸ Χριστὸ ποιὸς θὰ ξεκινήσει; Πόσο ἀπέχουν τὰ σπίτια μας ἀπὸ τὴν ἐκκλησιὰ; Λίγα μέτρα. **Γιατί δὲν ἐκκλησιαζόμαστε;** Οἱ μάγοι ἔκαναν δυὸ χιλιάδες χιλιόμετρα γιὰ νὰ δοῦν τὸ Χριστό. Γι' αὐτὸ αὐτοὶ θὰ δικάσουν ἐκείνους ποὺ ἀκοῦνε τὴν καμπάνα καὶ ἀδιαφοροῦν.

● Ἄλλὰ θὰ μᾶς δικάσουν καὶ γιὰ κάτι ἄλλο οἱ μάγοι. Τοὺς εἶδαμε νὰ γεμίζουν τὰ σακκιά τους μὲ πολύτιμα δῶρα, χρυσάφι, λιβάνι καὶ σμύρνα, καὶ νὰ τὰ προσφέρουν στὸ Χριστό. Μᾶς διδάσκουν λοιπὸν νὰ προσφέρουμε κ' ἐμεῖς ὅπως αὐτοί, νὰ εἶμαστε ἐλεήμονες. **Ποιὸς σήμερα εἶνε ἐλεήμων;** Πολλοὶ ἔχουν καταθέσεις. Γέμισαν οἱ τράπεζες, ἀναστενάζουν τὰ ταμειετήρια. Καὶ χτυπάει τὴν πόρτα τοὺς ὁ φτωχός, ἡ χήρα, τὸ ὄρφανό· τοὺς χτυπάει τὴν πόρτα τὸ σχολεῖο, ἡ ἐκκλησιὰ, ἡ πατρίδα ἢ ἔρημη, κι αὐτοὶ δραχμὴ δὲν δίνουν· οὔτε νερὸ στὸν ἀγγελό τους! Τί Χριστιανοὶ εἶνε αὐτοί;

● Θὰ μᾶς ἐλέγξουν οἱ μάγοι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως γιὰ τὸν ἴδιο δρόμο. Θὰ μᾶς ἐλέγξουν ὅμως καὶ γιὰ ἓναν ἀκόμη λόγο. Ποιόν; Ὅτι ἐκεῖνοι δὲν ἐπέστρεψαν στὴν Περσία ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο, ἀλλὰ ἄλλαξαν δρόμο. Τί σημαίνει αὐτὸ γιὰ μᾶς; Ὅτι ἀφοῦ πιστέψαμε στὸ Χριστὸ πρέπει ν' ἀλλάξουμε δρόμο, ν' ἀλλάξουμε τρόπο ζωῆς. Ὅχι πλέον ἀπὸ τὸ δρόμο τὸν παλιό, τὸ δρόμο ποὺ πηγαίνουν ὅλοι. Οἱ μάγοι μᾶς φωνάζουν· **Ἀλλάξτε δρόμο!** Πλούσιοι καὶ φτωχοί, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πράσινοι καὶ κόκκινοι, λευκοὶ καὶ μαῦροι, ἂν δὲν ἀλλάξουμε δρόμο, χαθήκαμε. Ὁ δρόμος ποὺ περπατᾶμε, ὁ δρόμος τῆς πορνείας καὶ τῆς μοιχείας, τῆς φιλαργυρίας καὶ τῆς πλεονεξίας, τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς ἀθείας, ὁδηγεῖ στὴν καταστροφή. Ὅλοι ν' ἀλλάξουμε δρόμο. Μὲ τὸν καινούργιο χρόνο, ποὺ ἔρχεται, ν' ἀφήσουμε τὰ πάθη, τὶς κακίες, τὰ ἐλαττώματα, γιὰ νὰ ἔχουμε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Οἱ μάγοι φωνάζουν· ἐκκλησιαζέσθε, ἐλεεῖτε, ἀλλάξτε δρόμο - **μετανοεῖτε.** Ἄμποτες ὅλοι ν' ἀκούσουμε τὴ φωνὴ τῶν μάγων, τῶν μεγάλων αὐτῶν σοφῶν καὶ ἐπιστημόνων, ν' ἀκολουθήσουμε τὸ Χριστό, γιὰ νὰ ἔχουμε τὴν εὐλογία τοῦ εἰς αἰῶνας αἰῶνων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**